19.11.2012 г. / 09:16:52

Родолюбие

МЕДИЙНАТА ГАВРА С БЪЛГАРИТЕ И ИСТИНАТА ЗА НАШИЯ ГЕРОИЗЪМ

Целта на огромният платен пропаганден апарат е да не се допуска никакво алтернативно мнение да стига до масовата публика. Много лесно те могат да превърнат лъжите в истини и истините в лъжи, да манипулират, заблуждават и да насочват общественото мислене в желана от тях посока.

Непрекъснато ни се внушава какви сме предатели.

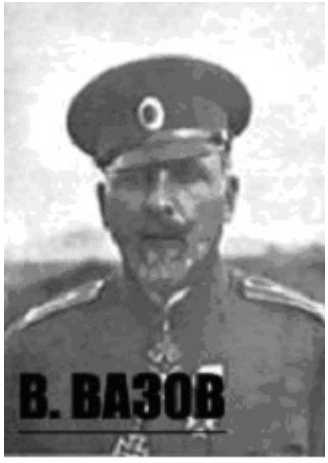
Чудно обаче как този народ от изменници успява през 1913 г. да разбие армията на цяла империя и да превземе една от най-силните крепости в Европа – Одрин. Тогава Българите извършват първата авиационна бомбардировка в световната история. Този вид атака е основен при съвременните офанзиви. При превземането на Одрин родната ни армия въвежда за първи път и друг съществен елемент на военното дело, наречен “огнен вал”. Изобретението на артилерийският офицер Димитър Кирков представлява предвижване на оръдейния огън върху вражеските позиции непосредствено пред настъпващите наши войски. Тази тактика изисква изключителен синхрон между пехотата и артилерията, което говори за големия професионализъм на армията ни (която по това време е съвсем млада, на 36 години).

По време на Първата световна война Българският воин смайва целия свят със своята храброст и героизъм. Войските ни разбиват за кратко време цялата сръбска армия и я обръщат в паническо бягство. При сблъсъка на Трета Българска армия с Трета румънска армия нашите войници извършват подвиг, който рядко се среща във военната история. Тогава те атакуват и побеждават трикратно превъзхождащ ги в жива сила и техника противник. Малко по-късно Български войски под командването на генерал-майор Пантелей Киселов извършват безпрецедентен до този момент героизъм, като превземат поредната “непревземаема” крепост – Тутракан. Основната отбранителна точка на румънците в Добруджа е модерна и много здраво укрепена позиция. Има две отбранителни линии всяка с по 15 форта, всеки с бетонни окопи и бойници със тежки оръдия, свързани с железопътна мрежа, с артилерийски батареи между тях, бункери с картечни гнезда и със съвременни куполни скорострелни оръдия, множество препятствия с вълчи ями и заострени колове, свързани с маскирани жици гранати, телени мрежи и т.н. Това чудо на тогавашната военна мисъл е превзето само за

33 часа, но уникалното на тази победа е, че атакуващите Българи са почти равни по брой на добре укрепените защитници. Нашите войски убиват 6 200 и пленяват 28 000 противници. Много от панически бягащите румънци се издавят в Дунава. В последвалите дни Българите освобождават цяла Добруджа и превземат Букурещ заедно с германски части. Първа софийска дивизия с гордост марширува в румънската столица.

Един от най-големите върхове на Българската бойна слава е Дойранската епопея. Тя представлява поредица от три военни кампании в три поредни години, като всяка от тях включва няколко дневни тежки сражения. Във всяка от тези битки Българите побеждават многократно превъзхождащите ги армии на четири държави – на Гърция, Англия, Франция и Сърбия (прегрупирала се в Гърция след тоталния разгром нанесен й от България). При първата кампания през 1916 г. в пет дневни боеве французи и англичани са разбити и губят 3200 души, а нашите загуби са 1356 бойци. Решаваща е била Българската контраатака на нож. През 1917 г. командването се поема от полковник Владимир Вазов и пораженията за съюзниците стават още по-тежки.

Загубите за атакуващите са над 12 000 убити, ранени и пленени души, докато Българите дават около 2 000 жертви. Вазов е произведен в чин генерал-майор. След тези боеве англичаните кръщават местности по Българските позиции с имена като “ дяволското око” или “долината на смъртта”. През 1918 г. в решителните сражения за Дойранската позиция гърци и англичани дават 11 673 убити и ранени и 547 пленени, нашите загуби са 1000 ранени и 1736 убити. Българите удържат позициите до края и усилията им се увенчават с вечна бойна слава. Тъжното е ,че

дипломатите ни начело с Фердинанд губят войната и ни въвличат във втората национална катастрофа.

Тези епохални събития в нашата история все по-рядко се споменават и героизма на Българския боец се обезличава. За сметка на това в нашата родина започнаха да се появяват паметници, като този на “незнайния турски воин” в село Славяново, или този на Енихан баба (турски военачалник провеждал насилствено ислямизиране) построен от ДПС край село Давидково. Друга подобна гавра е чешмата в село Трънак издигната в памет на турските терористи взривили влака с деца и майки на гара Буново. **Сега ДПС готви проект за преразглеждане на историята ни?!** Платените медии, журналисти и автори ни обясняват, че България не била под турско робство, а просто имало османско “присъствие”, че жертвите в нашите въстания не били чак толкова и какви ли не още подигравки с историята ни.

---

buditeli.info © 2017